

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.
Dopisi naj se izvolijo frankovati.
Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

S prilogi „Domoljub“ za koroške naročnike.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krone (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXIII.

V Celovcu, 6. oktobra 1904.

Štev. 40.

Premislimo — Premišljujmo!

Koroški deželni zbor sklenil je v svoji seji dne 16. oktobra 1902:

a) da se deželni odbor koroški nemudoma posvetoje s c. kr. kmetijsko družbo zaradi ustanovitve kmetijskih zimskih tečajev (zimskih šol), kateri se naj že v jeseni leta 1904, začnejo. Kot šolski kraji odločijo se Špital in Velikovec.

b) Vpraša naj c. kr. vlado, pod katerimi pogoji je volje te tečaje podpirati in kake podpore je volje dati za poučevanje potrebnim učiteljem.

c) Za poučevanje potrebne prostore, kurivo, luč in snajenje prostorov imajo dotične občine prevzeti.

č) Učitelje nastavi provizorično koroški deželni odbor.

d) Deželni zbor dovoli za leto 1904. za vsaki učni kraj 2000 kron. Deželni odbor obrnil se je na c. kr. deželni šolski svet in prosil, da se mu naj sporoči, v koliko more upati podpore od strani c. kr. poljedelskega ministerstva.

Slavno c. kr. ministerstvo do danes še ni odgovorilo. A vendar se je deželni zbor pečal s to stvarjo v seji dne 28. sept. 1904, ker je poročal baron Aichelburg, da se mora s temi tečaji takoj že letos začeti in da bodo zadostovali zneski, dovoljeni od koroškega deželnega zbora in ni treba, da se mesta učiteljev razpišejo.

Potrebni učni prostori so zagotovljeni. Zato se predlaga: Dotični tečaji se ustanovijo. Kje? Razsodi ali odloči deželni odbor v sporazumljenju s c. kr. kmetijsko družbo. Nadzorstvo in organizacijo odloči koroški deželni odbor tedaj, če se javi najmanj 20 učencev kmetijskega stanu. Učitelje nastavlja in plačuje deželni odbor in dobivajo letno 1200 kron, potovalne stroške 800; ter imajo pravico do šest kvinkvenij po 200 kron. Vrh tega imajo njih udove in sirote pravico do penzije. Učitelji so deželni nastavljenici. To so glavne poteze predloga koroškega deželnega odbora tičočega se ustanovitve zimskih tečajev za kmetijske sinove. Organizacijski načrt (učni načrt) še ni izdelan.

Razprava o tem predlogu se bo vršila približno v 14 dneh; a že danes se more z gotovostjo reči, da bo predlog v polnem obsegu sprejet. Vprašanje je torej opravičeno: Ali se bomo brezpogojno podali mi Slovenci temu, kar bo predpisal

deželni odbor? Kakor že predlog kaže, se na poučni jezik v teh tečajih ne bo jemal nikak ozir; ta bo gotovo — nemški. In mi? Ali moremo pričakovati v velikovškem okraju kak uspeh od teh tečajev? Izkušnje imamo, da fanti, ki so obiskovali c. kr. kmetijsko šolo v Celovcu, nimajo tistih gospodarskih zmožnosti, katere po pravici pričakujemo od njih z ozirom na stroške in izobrazbo, katere bi imeli biti deležni na tej šoli. Vpraša se tudi: Ali se bo mogel dajati našim fantom praktičen pouk v šoli, ki bo stala v mestu? Se li bodo obrestovali stroški, skoz višjo omiko v teoriji? Praktičnega pouka pa po zimi za kmetijski stan biti ne more v toliki meri, da bi bil uspeh zagotovljen.

Z obrtniškim tečajem, kateri obstojijo že nekaj let v nekaterih krajih Koroške, dosegli smo slabe praktične uspehe. Da se ti tečaji od nasprotni strani hvalijo, je razumljivo, saj se hvali gospodarstvo v koroški deželi sploh, dasiravno imamo letos potrebščin okroglo 182.000 kron več kakor v proračunu za leto 1904. Ustanovitev kmetijskih izobraževališč na Koroškem je gotovo potrebna stvar; a kar jih je ustanovljenih do sedaj, so deloma prestvarjene, deloma ustvarjene po nemško-nacionalnem kopitu in tudi služijo njemu. Mi Slovenci pa nimamo pričakovati drobtinice, ki padajo od pogrnjene mize teh gospodov. Opravičeno je tudi vprašanje: Zakaj se ravno letos tem gospodom tako mudi z ustanovitvijo teh tečajev in to še z ozirom na to: ker slavno c. kr. ministerstvo še ni odgovorilo. Slavno c. kr. ministerstvo ima še proste roke v tej zadevi, mi pa, ki še svojih deželnih cest na lastne stroške vzdržavamo, ne moremo, mi viteški berači pa sklepamo in ustanavljamo zavode, kateri s tako skromnimi sredstvi ne morejo drugače kot životariti — do smrti. Ako primerja razsoden bralec za te tečaje dovoljeno svoto od 4000 kron z letno plačo učiteljev po 1200 kron in njenimi sodehodki, se mora čuditi ali pogumu dotičnega „Računo-Stessella“ ali pa slepoti deželnega zbora: kajti obstoj teh tečajev je le po zdatni pomoči vlade zagotovljen; a te pomoči do danes — še ni. Ni pa izključeno, da tiči za omenjeno nemško-narodno naglico nekaj drugega, ker se čuje, da se začne v kratkem lov na — zajce. Mi Slovenci nimamo pričakovati od teh tečajev uspehov, pač pa je čas, da se postavimo tudi v tem oziru na lastne noge. Bližnja prihodnost bo pokazala v koliko smo imeli prav v tej zadevi.

Naše občine pa prosimo, da storijo pred razpravo te stvari svojo dolžnost.

Političen shod v Štebnu pod Juno.

Shod, ki ga je priredilo v nedeljo 25. sept. katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem v Štebnu, se je krasno obnesel. Udeležba je bila nepričakovano velika.

Prvi je govoril g. deželni poslanec Fr. Grafenauer. Ta govor naj bi si vsi volilci dobro zapomnili za časa volitev in v koroškem deželnem zboru bi gotovo sedelo več slovenskih poslancev. Razpravljal je nekako tako-le:

I. Dve važni volitvi ima mož v življenju. Prvič voli, ko si izbira družico za svoje življenje in gleda na to, da dobi družico, ki mu more v vsaki nepriliki stati na strani. Druga volitev pa je volitev v političnih zadevah. Tudi v političnem in gospodarskem oziru mora gledati na to, da voli takega zastopnika, ki ga more zastopati, ki pozna njegove potrebe. V tem oziru je v naših občinah mnogo gnilega. Niso krive postave, zoper katere toži kmet, ampak on sam, ko se na dan volitve na vse mogoče načine izgovarja. Če se pa začenja gnuloba v občini, tudi država dobra biti ne more.

Leta 1897. je potrebovala naša dežela nekaj čez 800.000 gld., lansko leto pa 3.768.757 kron, manjkalo je 32.593 kron; predlanskem 3.804.826 kron, manjkalo 52.558 kron. Letos je dolga 181.000 kron. To je slabo gospodarstvo! Kdo pa je temu kriv, da kmetijski stan silo trpi, da mora plačevati s svojim denarjem ta dolg? Kmet sam, ker se noče posluževati svoje postavne pravice, to je greh! Njegov greh!

II. Druga rana na slovenskem Koroškem so — naše šole. Kmet mora imeti zdravo omiko, a te njegovi otroci v šoli ne dobé. Temu krivi niso otroci, ne stariši, tudi ne učitelji, ki so v tem oziru hlapci, ampak kriva je uravnavna šol in krivi so tisti, ki so učitelje vzgojili. Ko grejo fantje iz dežele na učiteljska, verujejo v Boga, ljubijo cesarja, svojo mater, domovino. Ko pridejo pa kot učitelji nazaj, imajo mesto Boga — lov, o našem cesarju govorijo ravno toliko, da ne rečejo, da ga ni, ker njih cesar je denar; svoje slo-

Šestindvajseto letno poročilo družbe vednega češčenja najsvetejšega zakramenta in oskrbovanja cerkvene oprave za revne cerkve v Krški škofiji, 1903—1904.

Družba za vedno češčenje najsvetejšega zakramenta je otvorila dne 16. septembra t. l. ob 11. uri predpoldnem v šolskih prostorih č. ss. uršulink v Celovcu svojo 26. razstavo cerkvenih oblačil, ki je ostala odprta do 18. septembra.

Od zadnje razstave, koncem avgusta 1903, so se dosedanje podružnice pomnožile za dve: pri sv. Jožefu na Trati in v Hüttenbergu. Pri nekaterih podružnicah pa se opazuje nazadovanje. Najbolj prosperirajo poleg glavne družbe v Celovcu podružnice v Št. Andražu, Šmarju in Šmihelu v Labudski dolini, Volsbergu, Šmihelu nad Pliberkom, Dobrlivasi, Zgorn. Dravogradu, Paternijonu, Borlah, Št. Štefanu, Sv. Krvi, Merčah, Št. Jakobu v Rožu, Domačalah, Dvoru, Beljaku, Africu, Brnci, Št. Rupertu ob Velikovu.

Služba božja za družbene potrebe ter za vse žive in mrtve ude je vsak prvi petek v mesecu zjutraj in zvečer v tukajšnji uršulinski cerkvi sv. Duha. Takrat je redno tudi pridiga o presv. Rešnjem Telesu. Razširjateljice glavne družbe v Celovcu se zelo trudijo in vestno opravljajo ne vedno lahki posel, da nabirajo doneske za družbo.

Kar se tiče cerkvenih oblačil, ki se razdeljujejo cerkvam za vredno opravljanje službe božje, je družbeno predstojništvo letos obdarovalo 45 cerkv in kapelic, med njimi tudi nekaj takih, ki nimajo podružnic. Razdelilo se je: 4 vešperni

plašči, 26 mašnih plaščev z vsem potrebnim, 6 naramnih vel, 8 alb, 7 koreteljnov, 2 antipendija, stole za krščenje in obhajilo, obleko za ministrante, in več tucatov korporalij, purifikatorijev itd. Blago je nakupoval samostan v Kazezah (Harbach), ki je v zvezi z najboljšimi in najzanesljivejšimi tvrdkami.

Vkupna vrednost razstavljenih cerkvenih oblačil, ki se razdelé, iznaša 3000 kron; od tega je 446-02 kron pokritih po delni odškodnini. Udnine je od zadnje razstave došlo 2393-26 kron, torej je primanjkljaja 160-72 kron. Ta se pokrije deloma iz rezervnega zaklada, deloma po darilih in brezplačnem delu.

K družbenim dobrotnicam štejejo visokorodne gospe in gospodične: grofica Adelgunda Rosenberg-Orsini, Ana Böhm, baronica Mac Nevin, baronici Waldstätter in Stefanija Aichelburg, Marijana pl. Hauser, baronica Ida Meyerhofer, Matilda Hatheyer, baronica Zschock in še tri neimeno-vane gospe.

Rezervni zaklad, ki se pa vedno spreminja, se izpopolnjuje iz obrestij zapuščine za nekim duhovnikom iz tega, da se porabi blagó, ki se je prihranilo v prejšnjih časih, in drugih prihrankov. Iz rezervnega zaklada se pokrijejo: stroški za letna poročila in družbene knjižice, najemnina za potrebne prostore, poštni stroški, razpošiljatev oblačil itd. Ako bi se rezervni zaklad ves porabil, bi se morali ti in še drugi stroški pokriti iz tekočih doneskov udov, vsled česar pa bi se morale zmanjšati podpore za revne cerkve.

Predstojništvo družbe vednega češčenja obstoji iz sledečih članov: Duhovni predstojnik: dr. Alojzij Cigoj, kateremu se naj pošiljajo

vse prošnje in denarne pošiljatve. — Predstojnica gospejnega odbora je visokorodna gospa grofica Adelgunda Rosenberg-Orsini; podpredsednica in računsko pregledovalka gospa Ana Böhm; tajnica č. predstojnica uršulink, mati Gabrijela Lachner; podtajnica gospa Ana Pichler; prisednici gospa Karolina Mittelberger in gospodična Treza Schnab-legger; zapisnikarka č. gospa predstojnica samostana v Kazezah; razširjateljice glavne družbe v Celovcu gospe in gospodične: baronica Stefanija Neugebauer, Ana Pichler, Marija Dovjak, Elizabeta Weinländer, Kat. Lorberg, Ter. Moschitz in Mar. Stoutz.

V Celovcu, 16. septembra 1904.

Družbeno predstojništvo.

Smešničar.

* Neki slepar si je kupil berglje, si obvezal noge s frišnim mesom in se podal na božjo pot, kjer se je vsedel med berače, kazal svoje goveje rane in mimogredoče na glas prosil miloščine. Pride pa mimo tudi neki znanec iz njegove vasi, in ko sleparja spozna in vidi, kaj počenja, mu reče: „Srebra in zlata nimam, pa kar imam, to ti dam: vstani in hodi!“ To rekši dvigne palico, in jame po sleparju tako neusmiljeno udrihati, da ta po konci plane in jo ubere po polji, da ga nihče ni več do-tekkel. Na svoje berglje je čisto pozabil.

* Odvetnik svoji ženi: „Zakleni vse omare in skrij vse kar je kaj vredno; kajti tat, katerega sem danes tako dobro zagovarjal, da je bil nekriv spoznan, pride popoldne k meni, da se mi zahvali. Kako lahko bi kaj odnesel!“

venske matere se sramujejo in naglašajo ter hvalijo samo nemštvo, ker njih mati je — Germanija. In kdo je navadno, ki dela zgago v občini, ki dela politiko med kmeti? Največkrat učitelji. A mi izdajemo vsako leto poldrugi milijon za učitelje. Ker jih pa plačujemo, smemo zahtevati in tudi zahtevamo, da storijo svojo dolžnost kot učitelji, politiko pa opustijo. Če bo odstopil učitelj od političnega delovanja, odstopil bo tudi duhovnik! A dela se na to, da bi nas Korošce hitro ponemčili, in kakor hitro imajo nas ponemčene, naskočili bodo Kranjsko, da bo most od Hamburga do Trsta gotov. Vse nemštvo pa, katero se danes oznanja za edino rešitev našega naroda, bo v ugodnem trenutku nastopilo proti Avstriji. In naši zanamci se bodo vojskovali zoper njo, kakor svojčas janičarji proti krščencem. — Naše šole so — krona neumnosti na svetu!

III. Nazadnje se je obračal še na navzoče žene in jih navduševal za narodno delo in jim zaklical: „Idite in storite po besedah, katere ste danes slišali“. Burno so mu pritrdjevali.

G. filozof Kotnik je opominjal kmete na bližajoče se volitve v Globasnici, da nastopijo kakor en mož. Pozivljal je mladeniče, naj se navdušeno bojujejo za ideale slovenske. Možje, mladeniči, na noge! Pokažite, da greste res naprej!“

Nato nastopi zopet g. Grafenauer in pokaže, kako je razumeti rek: „Svoji k svojim“. Dokler ni pri nas srčnosti in žilavosti, ne bomo razumeli tega reka. V tem se mnogo greši. Vsak naj podpira tistega, ki je naš. — Mi imamo sicer slabe šole, a vendar eno imenitno šolo imamo, in to je Mohorjeva družba. Oklenimo se je torej! Imejmo smisla za celokupnost, da postanemo enotna družina na Koroškem, katere nobena sila premagala ne bo!

Č. g. kaplan Serajnik je polagal navzočim le eno besedo na srce: „Pridno berite“ in je dajal po vzgledih praktične nauke.

Č. g. provizor Uranšek je priporočal narodne trgovce v Dobrlivasi in Sinčivasi. Poprimimo se jih, da postanemo enkrat gospodarji na svoji zemlji — in potem se bo drugače govorilo.

Č. g. provizor Pšeničnik je v izbornem govoru pokazal, da je treba skrbeti za mladino, da je to sveta dolžnost vsakogar. „Kdor ima mladino v rokah, ima v rokah bodočnost“. Mladina je tisto zdravo zrno, iz katerega bo izrastle močen in čvrst narod. Mladina se mora izven šole učiti, da se nadomesti to, kar se je v šoli zamudilo. Samo na ta način je mogoče razmere izboljšati!

G. trgovec A. Novak govori o stanju sinčevške zadruga, ki se je jako izboljšalo. Vsi kmetje se morajo združiti v gospodarski zadrugi, da bomo mi nemškimi kupcem narekovali žitne cene, ne oni nam. Zadruga dela za kmeta, ne za svoj dobiček. Več ko skupi zadruga, več pride kmetu v korist. Torej zjedimo se v krepko gospodarsko organizacijo in delajmo naprej, kakor smo začeli!

Nato zaključil gosp. Stangl s trikratnim „Živio“ na presvitlega cesarja shod. Za zabavo je poskrbel „Gorotan“ iz Šmihela. — Gotovo je ta jako poučni shod zasedal dobro seme, katerega sad se bo pokazal pri prihodnjih volitvah. Več takih političnih shodov in kmet bo spoznal, kdo je njegov pravi prijatelj!

Svojo narodnost moramo očitno spoznavati in pričati!

„Slovenec sem!“

Najimenitnejša stvar božja na zemlji je človek; ali najgnusnejša stvar božja na zemlji je zopet — človek, ki se sramuje svojega maternega jezika, ker sramuje se, o groza, sramuje se svoje matere!

Ponižnost je čednost in napuh je greh; ali prokleta je to ponižnost: zatajiti svoj narod in se sramovati svoje matere, in blažen je to napuh, ki se imenuje narodni ponos (slovenska samozavest)!

Z narodnostjo je kakor z vero! „Sem katoliški kristijan!“ in „Slovenec sem!“ to so besede, za katere moramo dati tudi življenje, če bi treba bilo!

Ali kaj življenje! Tega ne terja od nas naša mila domovina, tem večkrat se nam ponuja priložnost svojo narodnost očitno, z besedo in dejanjem, spoznavati. Naj navedem nekaj slučajev!

Politično društvo prireja javni shod. Kako krasna je ta priložnost, svojo narodnost očitno spoznavati in pričati! Domoljubov iz cele okolice navre skupaj, da so pripravljeni prostori že davno premajhni in to budi pozor in „rešpekt“ tudi pri nasprotnikih.

Slovinci! Očitno moramo na javnost stopiti, če hočemo, da bomo med svetom kaj veljali!

Zadruga ima letno zborovanje, ali udov manjka in zborovanje ni sklepčno. Nemarni „narodnjaki“!

Volitve so, za državni, za deželni zbor, občinske itd. Tožimo tolikokrat, kako slabo se nam godi, kako smo stiskani. Ker imamo ustavo, nam

cesar sam, ako bi tudi hotel, ne more pomagati, ali volilni listek podal nam je v roke in rekel pri tem: „Moj ljubi Slovenec, idi volit, pomagaj si sam!“ Hvala! Pri volitvah ne bodemo več izostali nikdar! —

Javni shodi in volitve (hvala Bogu!) niso vsaki dan, ali pravi narodnjaki najde priložnost, svojo narodnost očitno pričati, povsod in vsaki dan!

Stopiš v štacuno v mestu ali trgu. Po slovenski zahtevaj, kar želiš! — Voziš se s tovariši po železnici. Po slovenski se pomenjkajte! Ne sramujte se glasov maternih! — Srečaš brata Slovenca, milega znanca ali prijatelja! Po slovenski ga pozdravi! Stokrat srčneje je tako tvoj pozdrav!

Obtrnik si, plačujes štibro in po postavi moraš imeti nad svojim vhodom desko z napisom („firmo“). Ali glej, kako spako si si dal to napraviti: „Johann Guess Šnajder“! Toliko ljudi hodi mimo in se smeji tvoji neumnosti! Ali te ni sram stati pod tako firmo! Kos si, Slovenec si, zaživljaj raji lepo po slovensko: Jan Kos, krojač!“ In vi drugi, slovenski čevljarji, mizarji, sedlarji, remenarji, ne sramujte se svojega čednega slovenskega imena!

Največ pa izdaj, ako eno in isto storé mnogi po deželi ob enkrat. Na primer, ako domači časopis spodbuja k temu, da bi se tirjali na poštah pečati tudi s slovenskim napisom, tedaj naj bi v ta namen v istem času poslalo svoje prošnje in zahteve na trgovinsko ministerstvo na stotine slovenskih občin, narodnih društev in zadrug. To mora izdati!*

Zdi se mi, da svoje politične meditacije (premišljevanja) o narodni samozavesti ne morem bolj jedrnat in izdatno končati, kakor z besedami štajerskega pesnika Modrinjaka, ki je že pred pol stoletjem svojim rojakom, ne sicer posebno pravilno, pa zato prav krepko zapel:

„Rjav kak-ti Judež bodi,
Pes ga naj za plotom je,
Med Slovence naj ne hodi,
Kdor Slovenec pravi né!“ F. S. Š.

Nekaj k jezikovnemu vprašanju.

Upravno sodišče je svoječasno odločilo: Občinski uradi morajo rešiti sprejete vloge sestavljene v jeziku, ki je v občini deželnoobičen (landesüblichen Sprache), tudi tedaj v tem jeziku, če so določili kak drug jezik kot uraden jezik. (Gl. Dr. bar. pl. Budwinski: „odloki upr. sod. št. 5287.“) — V zbirki razsodb. drž. sodišča št. 800 se nahaja stavek: „Tudi občinski uradi so podvrženi državnim temeljnim zakonom in njihovim dolžnostim, sprejemati vloge strank v deželnoobičnem jeziku.“ (Pl. Hye Glunek št. 800.) — Tako je tedaj govorilo o jezikovni enakopravnosti najvišje sodišče, proti katerega razsodbi ni več pritožbe.

„Če je preja, ki se prede v občini, slaba, potem tudi platno dobro ne bode“ — te besede našega korenjaka poslanca veljajo tudi v narodnem oziru. Mi kričimo in upijemo po narodni enakopravnosti jezika, zraven pa pozabimo pri plezanju po narodni lestevici na prvo in najnižjo stopnjo; stopimo najprej na prvo stopnjo, ne preziramo je. Zahtevajmo, da se z nami uraduje pri prvotnih uradih, pri županstvu in župništvu, v domačem jeziku; da imamo za „prvo“ pravico, kažeta nam zgoraj navedena odloka; da nam župnijski urad naših zahtev ne bode odklonil, vemo iz tega, ker ta najbolj pozna težnje našega narodnega obstanka.

Ako bodemo tedaj trdno stali na prvi stopinji, mora biti naše geslo: „Ne za las nazaj, ampak vedno naprej!“ Poznamo prav dobro, da je veliko težje dobiti enakopravnost pri občinskem uradu, kakor pa pri višjih c. kr. uradih in zakaj? Ker se naše občine ali čisto ali pa ne do celega niso otresle ošabnega liberalizma, ki zahteva prostost, da more potem tlačiti drugega. Strah pred dobrorejenim krčmarjem ali drugim mogočnejšem vžuga pogostokrat našega občana, da se ne upa zahtevati, kar mu gre po pravni in državni pravici. Proč s tem strahom, proč s tako hlapčevsko ponižnostjo! Zakaj bi se morala večina prebivalstva klanjati temu ali drugemu mogočnejšu, ki je pogostokrat kakor kukavica postal mogočen in bogat na konto — večkrat tudi škodo — svojih soobčanov. Tu in tam povzdiguje tudi učitelj svojo glavo ter se čuti poklicanega vihteti judežev nemškutarski prapor s svojim „fortšrit in tajčtum“;

* Opazka uredništva. Uredništvo „Mira“ porabi na mah to priložnost in prosi koroške rodoljube, naj v poslednji četrtinki tega leta skrbijo za to, da bodo na vseh poštah v slovenskih občinah dobili slovenske tiskovine: dopisnice, zalepke, poštne nakaznice itd. Zahtevajmo to povsod in ne odjenjajmo! Veselimo se že naprej, kako bode se nam v tem mesecu vinotoku zaostala naročnina kakor močen potok stekala od vseh strani na slovenskih poštah nakaznicah! In nič bi ne dejalo, ako bi se makar 500 novih naročnikov v enem tednu vsaj za tega četrt leta (1 krona) oglasilo tudi na slovenskih poštah nakaznicah! V povzdigo našega lista bi mogli te kronice prav dobro porabiti! Tedaj pogum velja, in Bog daj srečo!

zavrnilo ga, češ, da smo že siti tistega „fortšrita“, ki je spravil naše ljudstvo v bedo in ubožstvo, tistega „tajčtuma“, ki duši v sreih mladine najdražji zaklad.

Desetletja so po raznih krajih „štram“ korakali za praporom takozvanega „fortšrita“ — in kam so prišli? — Kje je blagostanje kmeta, kje zadovoljnost? Velike kmetije so razkosane; njive in travniki so pašniki za divjačino, kjer ima zdaj grof ali baron svojo zabavo; prejšnji posestnik pa se mora klatiti po tujini. In to še ni dosti; doma pomanjkuje delavskih močij — in občine morajo pogostokrat zdaj plačevati zanj in za njegovo družino, katera bi se pri majhni marljivosti lahko preživila na svojem pohoštvu. — Bog daj, da bi se ljudstvo tega „fortšrita“ že naveličalo!

Ko vidimo tedaj, kam pridemo po tej poti, pokažimo zapeljivemu praporu in njegovim zastavonoscem hrbet. Poslužujmo se doma svojih narodnih pravic in mož ob možu zberimo se in korakajmo za zastavo, kjer blišče na krasni naši trobojnici besede: „Vse za vero, dom, cesarja!“

Vojska med Rusi in Japonci.

Veliki japonski naskok na Port Artur, ki se je začel dne 19. septembra, je bil popolnoma brezuspešen. Rusom se je posrečilo pregnati Japonce iz vseh važnejših pozicij, kar so jih bili zavzeli. General Stessel je s čudovito previdnostjo uredil obrambo tako, da imajo Japonci zlasti vsled ruskih min pri vsakem naskoku uprav strahovite izgube. Pozneje so napade nadaljevali. Zlasti silen je bil napad v noči od 26. septembra. Japonci so prišli na 1600 metrov pred Port Artur. Utrdbe, ki so jih vzeli, so št. 4, 5 in 6. Kitajci, ki so dospeli v Čifu, pripovedujejo, da so Japonci od takušanske strani napadli Port Artur, toda bili so odbiti. Mine, ki so eksplodirale, so povzročile Japoncem ogromne izgube. Zelo dvomljivo je, bode li zamogli Japonci držati vse zavzete pozicije, ker so iste le na streljaj oddaljene od velikih ruskih utrd.

Glasom poročil iz ruskih virov so Japonci izgubili pri zadnjih napadih na Port Artur 7000 mož. Neki Kitajec, ki je dne 25. septembra zapustil Port Artur, je pripovedoval, da znašajo ruske izgube le 500 do 600 mož. Japonci niso zamogli držati treh utrd, ki so jih zavzeli, ker so bili preveč izloženi ognju ruskih glavnih utrd.

„Expres“ javlja, da je nastala na Japonskem velika nevolja, ker Port Artur še ni zavzet. Razni listi pozivljajo japonske generale, ki vodijo obleganje, naj se sami usmrte.

Dopisi.

Velikovec. (Jubilejna slavnost.) Na rožnovensko nedeljo napravilo je pet far naše dekanije, namreč Velikovska, Št. Rupertska, Št. Peterska, Št. Štefanska in Vovberska skupno jubilejno procesijo v proslavo brezmadežnega spočetja Device Marije na 2½ ure oddaljeno Božjo pot na Lisno goru. Bila je ta procesija, katere se je udeležilo 600 udeležencev, med njimi posebno veliko moškega spola, sijajna manifestacija katoliške zavesti. Vreme, ki je bilo skoz tri tedne mrzlo in neprijazno, je na ta dan bilo naravnost krasno, solnce je jako toplo sijalo, razgled iz Lisne gore je bil pa na Svinsko planino in na krasno Podjunsko dolino res občarujoč. Dozdevalo se je nam, da je nam Mati Božja to krasno vreme sprosila. Vsa slavnost izvršila se je v najlepšem redu. Zbrali smo se pri št.-Peterski podružni cerkvi v Šmartinu, kjer so se udeleženci iz vseh peterih far združili v jedno velikansko procesijo, katero so vodili dušni pastirji raznih far s č. g. dekanom S. Čemerjem na čelu. Slavnost na gori je trpela 3½ ure in bila šele končana ob ½.1. uri popoldne. Vršile so se štiri sv. maše in dve pridigi, katere sta govorila gg. župnika Treiber in Rozman. Prvi govoril je o Marijinem brezmadežnem spočetju in razlagal, da moramo Marijino neomadeževano spočetje častiti ne samo radi te Marijine prednosti, ampak tudi ker smo zvesti Avstriji, g. Rozman je pa lepo govoril o molitvi sv. rožnega venca. Zavoljo bližajočega se cesarjevega godu se je konečno po zadnji peti sv. maši, katero je služil č. g. dekan Čemer, opravil slovesni Te Deum laudamus, h koncu so pa č. šolske sestre iz „Narodne šole“, ki so pri vseh svetih mašah neutrudljivo in krasno pele, navdušeno zapele cesarsko pesem. Preginjiva slavnost napravila je na udeležence jako globok utis in z največjim zadoščenjem zapustili smo zopet priljubljeno božjo pot.

Dholica. (Jubilejna slavnost.) V proslavo Marijinega jubileja smo napravili na rožnovensko nedeljo procesijo v Logovas. Udeležba je bila dobra, posebno so bili moški častno zastopani. Med slovesnim zvonjenjem se je množica vernega ljudstva pomikala prepevajoč lavretanske litanije v lepo logovaško cerkev. Pridigal je nam župnik logovaški preč. g. Štefan Singer, slovesno sv. mašo

pa je pel dholski župnik č. g. France Katnik. Ta slavnost nam ostane v neizbrisnem spominu.

Dholica. (Nesreča.) Dne 27. septembra t. l. je 33 let stari Šeiberjev Jože iz Karla v Glanhofenu padel tako nesrečno raz oreha, katerega je tresel, da je na mestu umrl. Bog nas obvaruj nagle in neprevидene smrti.

Šteben pri Bekštanju. (Prijet.) Že se znajde pod ključem v sodnijski preiskavi v Beljaku oni nesrečni človek, ki je hotel 1. septembra letos ob 1/2 12. uri po noči v naši vasi zasmoditi. Kdo bi mislil! Tirolec je z imenom Johann Goller iz Silijana v Tirolu doma, poštenih starišev sin in šele okoli 24 let star. Imel je tukaj v najem od spomladi semkaj eno prazno gostilno, kakoršnih je v naši občini in menda povsod drugod in tudi v Tirolu dovolj, ter je čakal od dne do dne, kdaj da bodo tukajšnja železnica gradili. Svojo hišno opravo in imetje je pri koroški zavarovalnici daleč previsoko zavaroval in si zraven mislil, ako pogori, bode denar vzdignil in takoj hitro jo v Ameriko pobrisal. K veliki neprecenljivi naši sreči je hvala Bogu njegova hudobna nakana spodletela, ogenj je bil pravočasno zaduščen, zločinec, kateri je že vse obstal, pa tudi prišel na dan!

Prevalje. (Blamaža socijalnih demokratov.) Minulo nedeljo so socijalni demokrati priredili dva shoda, na Lešah in v Prevaljah. Oba sta bila jako klaverna. Na Lešah se je zbralo do 50 oseb, da poslušajo mladost čevljarja Aicha iz Beljaka. Ker so bili ravno v istem času katoliški delavci zbrani pri mesečnem zborovanju na Fari, se je shod mirno vršil. Poslušalci pa so bili mnjenja, naj bi Aich raje dreto sukal. Živahnjeji pa je bil shod zvečer pri Paru v Prevaljah. Socijev je bilo tu le malo, številno pa je bilo zastopano krščansko delavstvo, na čelu mu g. župan Pristov, ki je jedernato odgovarjal na prazne čenče socijalnega demokrata Aicha. Ta možic je klatil take bedastoče, da ga je bilo končno sram in je odkuril na kolo-dvor, kjer je še dolgo uro premišljal, da za njegove konfuzne nauke in sanje v Prevaljah niso rodovitna tla. Upamo, da se bodo tudi na Lešah posušile pekove zemlje.

Krapina. Skoraj vsaki dan mi dohajajo iz vseh slovenskih pokrajin vprašanja, ako in do kedar je naše zdravilišče odprto. Na ta vprašanja odgovarjam, da je naše zdravilišče celo leto odprto. Tudi stanovanj imamo dovolj. Sedaj se dobi za 60 vi-varjev lepa sobica s postrežbo vred; sev, da so tudi dražje. Tudi hrana je po ceni. Sedaj je za zdravljenje najugodnejši čas, kajti spojamo z vodo grozdje, ki je bolj zdravilo kot vsa šviga-švaga iz lekarn, posebno za slabo- in malokrvne, kostobolne, pljučslabe, nervozne ljudi, in one, ki imajo pokvarjen žleodec. Vsepehov imamo neverjetnih. Navedel bom samo eden slučaj. Pred štirimi tedni pripeljali so Matka Vlahovića iz Mrkopolja. Bil je revmatičen po celem telesu; komaj se je ganil. Drugi dan mogel je že z berglami malo hoditi, šesti dan je pa tekkel z mladim vseučiliščnim profesorjem dr. Šurminom iz Zagreba v trg, pa ni zaostal. Torej ne bojte se, le pridite! J. Okic, ravnatelj.

Koroški deželni zbor.

Naš deželni zbor je imel doslej 8 sej, da bi pa bil v teh že kaj koristnega sklenil, ne moremo reči. Večinoma so se samo razni predlogi deželnega odbora odkazovali odsekom. Posl. Weiss je stavil dva važna predloga: o početju trgovcev z lesom v Bosni, ki zelo škodujejo naši trgovini z lesom, in o prenaredbi lovške postave, ki je zelo pomanjkljiva. Večina je v svoji slepi strasti oba predloga — odklonila, a s tem znova pokazala, koliko ji je mar za blagor ljudstva!

Iz samostojnih predlogov bi bil omeniti še predlog poslanca Dobernika, naj se za Koroško napravi posebno poštno ravnateljstvo. — Gledé predloga, naj se ustanové zimski tečaji za kmetski pouk, opozarjamo na važni uvodni članek: "Pomislimo — Premišljajmo!"

V seji dne 29. septembra sta se spoprijela poslanca Grafenauer in dr. Waldner radi uravnave hudournikov. Grafenauer učenemu doktorju ni ostal nič dolžan! Več o tem prihodnjič!

Proračun deželne hipotečne banke se je potrdil. Isti kaže 4383 kron prebitka. — Predlog, da dežela za uravnavo Suhe, Filce in Ukve dá 10% od proračunjenih stroškov, se sprejme. Stroški so proračunjeni na 30.800 kron. — Od 29. septembra do 5. oktobra ni bilo seje!

Novičar.

Na Koroškem.

Veličastni shod na Velikem Strmcu. Bil je res krasen, v vzornem redu in čistem navdušenju. Pomenil je nepričakovano močni pojav slovenskega življa v deželi. Na shodu ni bilo jih samo

600, kakor smo zadnjič poročali, ampak 900, in pri sv. maši in pridigi pa jih je bilo okoli 1200. Ljudstvo tega shoda ne more pozabi, in povprašuje, kdaj bo zopet in zakaj ga že toliko let ni bilo. Smatrajo ga torej kot tabor posebne vrste in posebnega pomena. Največje veselje pa imamo mi sami, mi mladeniči! Pokazali smo se! Za vero in narod! Drugo leto zopet radi prihitimo, pa naj bo skupni shod kjer si bodi!

Shod na Velikem Strmcu in nasprotniki. To jih ima! Lazijo okrog potrti in pobiti, kakor da bi jih mi imeli cel čas zborovanja pod petami. Naši nemčurji poznajo v deželi le take Slovence, ki se za Nemce čutijo, ter se k njim tudi štejejo (!). Če pa kdo reče, da je Slovenec z dušo in telesom, imajo ga ali za "hecarja", ali za "Kranjca", ali za novo-"bindišarja", za vse prej, le za koroškega Slovence ne. In to jim je sveta, dokazana resnica. Tedaj pa ta shod! Kar tisoč moštva, ki je ponosno bilo ob junaške prsi: mi smo Slovenci z dušo in telesom! — kaj tacega pa je preveč! Nemškega Mihelna, ki je mislil, da je pohrustal že zadnjega Slovence v deželi, je ta shod čisto zmešal. Pozabil je na "novo" slovenščino, na hujskače iz Kranjskega, na "klerikalizem", na vse! Ne vé kaj bi poročal. Teh treh zmajev na shodu še videl ni! Nasprotniki so smrtnobledi hodili okrog množice, tresle so se jim hlače. Ni se nam zdelo vredno poglati jih proč, kar bi zaslužili. In šele šentjurski in domačalski učitelj — še zdaj menda nista prišla prav k sebi. Eden sedaj ne zna več šteti do 42, drugi pa ne zna meriti 12 in pol metra daleč. Vrla požarna bramba iz Št. Jakoba, ki je v 21 parih krepko prikorakala v sredino zborovalcev, jima sev ne dopade. Torej tajiti jo! V "Bauernzeitung" raztrobimo: "Fünf mandlan" — o ti slavna kultura in resnicoljubnost nemčurjev! In zapomniti si, dolgo se ne bodeta več upala norčevati z nami. Ponorčevala sta se s sv. pridigo, ko sta pisala v "Bauernzeitung", da še krava je ni mogla poslušati. In ponorčevala sta se javno v časopisu s pridnim, poštenim, obče spoštovanim domačinom, ki v miru in poštenosti služi s svojimi rokami svoj ljubi kruhek, ter vestno plačuje svoj davek. Fej!

Duhovske zadeve. Za provizorja župnije Gospasveta je imenovan g. kanonik Fr. Virnik, za kapiteljskega oskrbnika pa č. g. dekan H. Angerer. — Dekanija Gospasveta je razpisana do dne 9. novembra. — G. Mat. Perč je imenovan za provizorja v Vovbrah.

Osebnosti. Dne 1. t. m. zjutraj je v Celovcu umrl g. Franc pl. Myllius, bivši dolgoletni predsednik celovškega sodišča. Bolehal je dolgo časa ter dosegel 78 let.

Nemškonárodna nestrpnost. "Villacher Zeitung" (in za njo drugi nemški listi) je uprizorila veliko gonjo proti slovenskim dijakom na beljaški gimnaziji. To glasilo nemške kulture kliče vsem beljaškim družinam, naj odreka slovenskim dijakom vse podpore. Odreka naj kosila, instrukcije itd. "nehvaležnem". In zakaj? Zato, ker slovenski dijaki govoré med seboj v maternem jeziku slovenskem in ker doma ljudstvo izobrazujejo, v kolikor jim je to seveda mogoče. In zato so "nehvaležni", zato se jim mora odreči vsaka podpora. Dá, terorizem teh ljudi sega že predaleč. Najbolje bi bilo za te preganjane slovenske dijake, da zapusté "gostoljubno nemško mesto Beljak" ter pridejo študirat na kranjsko gimnazijo, kjer se jim ne bo treba bati govoriti slovenski. "Kulturi" pa, ki poganja take cvetove národne nestrpnosti, naše najglobokeješe pomilovanje!

Šolstvo. Deželni šol. svét je izdal odlok, da praznik cerkvenega patrona ni prost dan za šolarje, vendar pa se smejo krajni šolski svéti poslužiti pravice, ki jim je dana v § 10. šolske postave z dne 20. avg. 1870, ter oprostiti šolarje za dan, ko se obhaja praznik domačega cerkvenega patrona. — Prov. učiteljem je bil imenovan za Šmihel nad Pliberkom podučitelj L. Primožič. — Za podučitelje, ozir. podučiteljice pridejo: Fr. Eichholzer v Kotle, Gust. Tschauko v Kaplo na Dravi; Matilda Bok v Škocijan, Mar. Remžgar v Črno, Jož. Pollack na Gozdanje. — Razpisane službe: Mesto učiteljice na 5razr. šoli v Borovljah, šolskega vodje v Naborjetu in Kazazah, učitelja na 5razr. slovenski šoli v Št. Jakobu in na 2razr. utrakvistični šoli v Št. Primožu. — Koroške srednje šole štejejo letos učencev: celovška gimnazija 500, realka 347, beljaška gimnazija 288, gimnazija v Št. Pavlu 185, celovško učiteljske 213, priprav-nica za učiteljice 52, pripravnica uršulink 92.

Celovec in okolica. Južno od Celovca so tudi že pričeli graditi progo za novo železnico. Dne 1. t. m. je pogorela tam neka baraka z gostilno. — Dne 7. okt. v Celovcu zopet nastopi sloveči češki umetnik na goslih, g. Fr. Ondříček. — V Dolu pri Vetrinju je dne 25. sept. pogorelo gospodarsko poslopje A. Ure-ta p. d. Aplena z vso krmo. Škode je 2300 K.

Rožna dolina. Dne 29. sept. bi se imel v Rožeku vršiti sejem sv. Mihaela. Pa se ni mogel, ker ni prišlo ne prodajalcev, ne kupcev! — V Vrbi je po noči od 29. do 30. sept. nek tat ulomil v tamošnjo podružnično cerkev. Ukradel je dva keliha v vrednosti 100 K. Hotel je izprazniti tudi nabitnike, a se mu ni posrečilo.

Po slovenskih deželah.

Sadna razstava v Radovljici postaja od dne do dne lepša in zanimivejša. Vsaki dan namreč dohaja veliko krasnega sadja iz cele Kranjske in celo iz sosednih kronovin. Obiskovalci razstave se kar načuditi ne morejo dejstvu, da naša lepa domovina tako vrlo napreduje v sadjereji. Sodba je splošno ta, da je vsak neumen, kdor si te razstave noče ogledati. Slovenci! Pohitite torej v Radovljico in ogledajte si razstavo, dokler je še čas!

Slovenskim rodoljubom iz dežele in sosednih slovenskih pokrajin, ki dohajajo po opravkih v Celovec, naznanjamo, da se celovski Slovenci shajajo odslej vsako sredo ob 1/2 8. uri zvečer v gostilnici g. Cavnika „pri zlatem studencu“, Lidmanský-jeve ulice, kjer imajo odmenjeno svojo „klubovo sobo“. Poseben vhod iz dvorišča na desno. — Slovenski gosti so nam vsikdar dobro došli!

Loterijske številke od 1. oktobra 1904.

Trst	38	77	86	71	11
Linc	34	76	22	69	27

NAZNANILA.

Zahvala.

Za izvanredno mnogobrojno udeležbo pri pogrebu prečastitega gospoda

Martina Šašl-a

dekana itd. v Gospejsveti

se vsem znancem in prijateljem, posebno pa prečastiti duhovščini in slavni požarni brambi v Gospejsveti, prav iskreno in udano zahvaljujejo

žalujoči ostali.

Kovačnica

z vsem orodjem in stanovanjem se takoj oddá v najem v Podgorji v Rožu. Je edina kovačnica v Podgorji in je veliko dela domačega in pri železnici. Več pové lastnik **Fr. Jurič**, pošta Podgorje v Rožu na Koroškem.

Izvrsten okus kave dosežete s primešanjem

Vydrove žitne kave

POSKUSITE! Vzorek dragovoljno.
Poštna 5 kg. pošiljka 4 K 50 h franco.

„DOMAČI PRIJATELJ“
vsem odjemalcem zastoj pošiljani mesečno.

Vydrova tovarna žitne kave Praga-VII.

Vsaka rodbina

naj bi v svoj prid rabila le

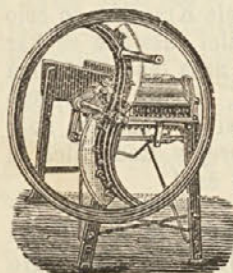
Kathreinerjevo

Kneippovo sladno kavo

kot primes vsak-danji kavni pijač.

Prodá se iz proste roke

Fancatova in Ulbinjeva kmetija v Voglah. Skupno posestvo je v lepi ravnini in znaša okoli 45 oralov svetá; posetje je 45 birnjev, dovolj travnika, gozd ves zaraščen in s pravico do velikih pašnikov. Več pové posestnik Jožef Lakner p. d. Hrastnik na Radišah, pošta Žrelec pri Celovcu.

Kdor hoče **po ceni** kupiti dobre kmetijske stroje, kakor rezalnice za krmo, mlatilnice, gepeljne s postavljanjem in z jamstvom, kakor tudi kolesa in šivalne stroje,

naj se obrne do

Tomaža Svetina zaloga strojev

Celovec, velikovška cesta šte. 22.

Vsak tržni-četrtrek razpostavim na Novem trgu nekaj strojev za razprodajo. (Nimam agentov in morem zato stroje oddati precej ceneje.)

Naznanjam uljudno, da je ravno izšel mo

novi veliki cenik, ki obsega čez 600 podob, in katerega razpošiljam **zastonj in poštne prosto**. Ker razpošiljam svoje blago po celem svetu, je to dokaz, da je isto res fino, da so cene nizke in postrežba poštna. Naj se zatorej vsak zanesljivo obrne do moje tvrdke.

Z velespoštovanjem

H. Suttner,

urar in zalagatelj c. kr. avstrijskih uradnikov v Kranju (Krainburg).

Istrska vinarska zadruga v Pulju

prodaja v svoji

podružnici v Beljaku,
Freihausgasse št. 3.

slededeča popolnoma **natorna istrska vina** za slededeče cene na debelo, od železnice v Beljaku, brez sodov, v množinah od 56 l. naprej, in sicer:

rdeča vina: Teran II. 36 K, Teran I. 44 K, Stafela 36 K. Refoškát 60 K. Opolo (krvno vino) 56 K.

Bela vina: Namizno vino 40 K. Muskat II. 60 K. Muškát I. 104 K. Dugava 80 K.

Za točno postrežbo se jamči, sodi se dajejo na posodo.

Spoštovanjem

J. Kofler,

poslovodja.

Slovenska gospodinja!

Zavedaj se svojega rodu ter zahtevaj vselej in povsod cikorijo Cirilovo, torej slovensko, katera je najbolja in v prid družbe sv. Cirila in Metoda.

Takoj se prodá

dobro ohranjena hiša s 30 orali posestva in **mutni mlin** s tremi tečaji, vse v dobrem stanu, v Vinarah pod Visokim Strmcem, pol ure od Vrbe in četrte ure od postaje Lipa-Strmec. Če treba, se prodá tudi mlin sam. Več pové gospa Ana Falle v Vinarah, pošta Vrba.

Vzgojišče za deklice

(Internat)

čč. šolskih sester v 'Národni šoli'

družbe sv. Cirila in Metoda

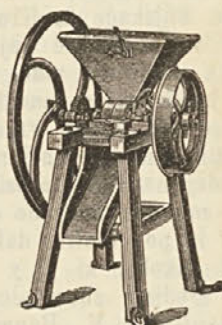
v Velikovecu

se priporoča p. n. slovenskim starišem.

V hiši je štirirazredna ljudska šola; poseben ozir se jemlje na pouk v ženskih ročnih delih.

Šolsko leto se začne dné 15. oktobra t. l. Plačila 16 kron mesečno.

Oglasila naj se blagovolijo poslati čč. šolskim sestram v Velikovecu na Koroškem.

Proti pomanjkljaju klaje!

Stroji za prirejanje krme.

Rezalnica za rezanico in krmo, s patentovanimi podlogami za mažo; tečejo jako lahko in prihrani se moči do okrog 40%; rezalnica za repo in krompir (repico); mlinci za robkanje in mečkanje; parnice za živinsko krmo, premakljive kotlaste štedilne peči z emajliranimi in neemajliranimi vložnimi kotli, stoječe ali premakljive, za kuhanje in parenje živinske krme, repice, za mnoge gospodarske namene itd.; nadalje: robkalnice za koruzo, čistilnice za žito, čistilne stroje trijerje, stiskalnice za seno in slamo, mlatilnice, gepeljne, železne pluge, valjarje, brane. — Najboljši sejalni stroji „AGRI-KOLA“ brez preminjalnih koles za vsako seme, za hribe in ravnino.

Samo-delujoče, patentovane škropilnice za uničenje grenkuljice, škodljivcev na sadnem drevju in peronosperu izdeluje in pošilja v najnovejši, priznani izvrstni sestavi

Ph. Mayfarth & Comp.

Tovarna za kmetijske stroje, livarne in fužine na par,
na Dunaju, II./1., Taborstrasse 71.

Ilustrovani ceniki zastonj. — Zastopniki in prekupci se sprejmejo.

Dopisuje se tudi v slovenskem jeziku.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledenih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo

izborni proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v žilodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti boleznim na maternici in madronu ter ne bi smele radi tega manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobivajo se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato naj se naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg šte. 73, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanaestorica se ne pošilja. — **Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto:**

1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata (24 steklenic) 8 K, 3 ducate (36 steklenic) 11 K, 4 ducate (48 steklenic) 14-60 K, 5 ducatov (60 steklenic) 17 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim uspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baratinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, šivilja; Josip Seljanić, seljak itd.

Ustanovljena l. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 73, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo z znamko „jelen“.

Varstvena znamka.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares zajamčeno pristno, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“. **Dobiva se povsod!**

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 1.000.000.

Kupnje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme za vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurznim izgubam.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavicje.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.